

H. 290, 20. No. 969. °लु KĀTJ. ÇA. 5, 2, 17. ÇĀṆKH. GRHJ. 1, 28. PĀR. GRHJ. 2, 1. °कटक Schol. zu KĀTJ. ÇA. 417, 20. °कालि 336, 6. 366, 16. °पट्टिका 356, 6. 363, 7. कालु. 16. °भाण्ड VARĀH. BRH. S. 42, 11. °नाडी SUÇR. 2, 325, 21. °खड्ग WEBER, KRSHNĀG. 269. °पृङ्गल MĀRK. P. 123, 13. °प्रतिमा AK. 2, 10, 35. SUÇR. 1, 35, 13. fg. 96, 12. 111, 10. 228, 3. RĀGA-TAR. 4, 298. BHĀG. P. 4, 11, 17. Verz. d. Oxf. H. 320, b, 10 v. u. PAṆĀT. 99, 25. 100, 23. Spr. 1042. 4267. °गन्धि SUÇR. 1, 103, 9. 2, 18, 12. VARĀH. BRH. S. 54, 8. 39. ÇĀṆG. SĀMĀ. 1, 7, 71. Eisen so v. a. ein aus Eisen gemachter Gegenstand VARĀH. BRH. S. 28, 5. 41, 6. 50, 26 (= 34, 117). ताम्रलोहैः परिवृता निघयो ये so v. a. in kupfernen und eisernen Behältern MBH. 2, 2091. मीनस्तु सामिषं लोहमास्वादयति मृत्यवे so v. a. eiserner Haken Spr. 1221. — 3) m. a) die röthliche Ziege (vgl. लोहान्न): खड्गलोहामिषम् M. 3, 272. JĀG. 1, 259. — b) wohl ein best. Vogel: कंसकुक्कुलोहानो शिखित चरितं नृपः MĀRK. P. 27, 17. — c) pl. N. pr. eines Volkes MBH. 2, 1033. LIA. II, 135, N. 1. — d) N. pr. eines Mannes gaṇa न-उर्दि zu P. 4, 1, 99. — 4) n. Agallochum AK. 2, 6, 28. H. 640. H. an. MED. — Vgl. झ०, कृष्ण० (auch VARĀH. BRH. S. 41, 7), तीक्ष्ण०, त्रि०, नील०, पीत०, मृत्वा०, मुण्ड०, रवि०, सार०.

लोहक = लोह in झ०, इन्द्र०, त्रि०, पञ्च०.

लोहकण्टक m. *Vanguiera spinosa* Roxb. ЧАБДАК. im ÇKDR.

लोहकात m. *Magnet* RĀGĀN. im ÇKDR.

लोहकार m. *Grobschmied* H. 920. HALĀJ. 2, 433. VJUTP. 96. R. GORR. 2, 90, 23. Spr. 1138. 2432. f. ई Beiw. der Tantra-Göttin Atibalā KĀLĀK. 3, 132.

लोहकारक m. dass. AK. 2, 10, 7.

लोहकिट्ट n. *Eisenfeil* oder *Eisenrost* TRIK. 3, 3, 180. RĀGĀN. im ÇKDR. SUÇR. 2, 469, 6. 10.

लोहगिरि m. N. pr. eines Berges Verz. d. Oxf. H. 107, a, No. 163.

लोहघातक m. *Grobschmied* UĠGVAL. zu UNĀDIS. 1, 62.

लोहचारिणी f. N. pr. eines Flusses, v. l. für लोहत्तारणी, °तारिणी VP. 182, N. 18.

लोहचूर्ण n. *Eisenrost* RĀGĀN. im ÇKDR. VARĀH. BRH. S. 76, 3. 77, 2.

लोहज्ञ n. 1) *Messing* H. 1049. — 2) *Eisenrost* RĀGĀN. im ÇKDR.; vgl. लोहज्ञ.

लोहज्ञ m. 1) pl. N. pr. eines Volkes MBH. 2, 1804. — 2) N. pr. eines Brahmanen KATHĀS. 12, 84. fgg.

लोहज्ञान n. ein eisernes Netz, Panzerhemd: (रथम् लोहज्ञानैश्च सं-कृषम् HARIV. 6882. स० (गजेन्द्र) KĀM. NĪTIS. 19, 61.

लोहज्ञित् m. *Diamant* ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

लोहत्तारणी f. N. pr. eines Flusses MBH. 6, 326 nach der Lesart der ed. Bomb., °तारिणी ed. Calc.; vgl. VP. 182 und लोहचारिणी.

लोहदारक m. N. pr. einer Höhle M. 4, 90. — Vgl. लोहचारक.

लोहद्राविन् 1) adj. *Kupfer* u. s. w. zum Schmelzen bringend. — 2) m. *Borax* RĀGĀN. im ÇKDR.; vgl. द्रावकर und लोहश्लेषण.

लोहनगर n. N. pr. einer Stadt KATHĀS. 27, 188.

लोहनाल m. ein eiserner Pfeil TRIK. 2, 8, 53. H. Ç. 142.

लोहपश m. eine eiserne Kette HARIV. 4753.

लोहपुर N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 31.

लोहपृष्ठ m. *Reiher* AK. 2, 5, 16. H. 1334.

लोहमय (von लोह) adj. (f. ई) *kupfern* oder *eisern* ÇAT. BR. 13, 2, 2, 16. 18. 10, 3. KHĀND. UP. 6, 1, 5. SUÇR. 1, 96, 12. KATHĀS. 36, 148. 73, 131. BHĀG. P. 5, 26, 20. सर्व० PAṆĀT. 122, 10. अन्य० aus anderem Metall bestehend HALĀJ. 1, 131.

लोहमारक 1) adj. *Metall calcinirend*. — 2) m. *Achyranthes triandra* Roxb. (eine Gemüsepflanze) TRIK. 2, 4, 32.

लोहमुक्तिका f. eine rothe Perle VJUTP. 138.

लोहमेखल 1) adj. einen metallenen Gürtel tragend. — 2) f. मा N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2636. 2639.

लोहपृष्ठी f. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 149, b, 12.

लोहर् N. pr. eines Gebietes RĀGA-TAR. 4, 177. 6, 176. 8, 1834.

लोहर्जम् n. *Eisenfeil* oder *Eisenrost* VJUTP. 188. SUÇR. 1, 32, 21. 2, 68, 1.

लोहल 1) adj. *lispelnd, undeutlich redend* AK. 3, 1, 37. H. 349. an. 3, 681. MED. I. 128. HALĀJ. 2, 232. — 2) m. = पृङ्गलाचार्य H. an. = पृङ्गलाचार्य MED. the principal ring of a chain WILSON.

लोहलिङ्ग n. *Blutgeschwür* VJUTP. 220.

लोहवत् (von लोह) adj.: मा० in's Röthliche spielend ĀÇV. GRHJ. 4, 8, 6.

लोहवर n. das edelste Metall, Gold TRIK. 2, 9, 31.

लोहवाल m. eine Art Reis VĠGBH. 6, 2.

लोहशङ्कु m. N. einer Höhle M. 4, 90. JĀG. 3, 222. — Vgl. लोहशङ्कु.

लोहश्लेषण 1) adj. *Metalle verbindend*. — 2) m. *Borax* H. 944; vgl. लोहद्राविन्.

लोहसंकर n. *blauer Stahl* RĀGĀN. im ÇKDR.

लोहकार N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 372, b, No. 267.

लोहकार्पा (लोह + कर्पा) adj. (f. ई) *rothhörig* KĀTJ. ÇA. 22, 11, 29. — Vgl. लोथ 1).

लोहाचल m. N. pr. eines Berges: °माहात्म्य Titel einer Schrift

MACK. Coll. I, 82.

लोहान्न (लोह + अन्न) m. die röthliche Ziege: °वक्र m. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2577.

लोहाण्ड (लोह + अण्ड oder अण्ड) adj. f. ई gaṇa गौरादि zu P. 4, 1, 41.

लोहामिसार m. Bez. einer best. kriegerischen Cerimonie, welche am 10ten Tage nach dem Nirāgana stattfindet, H. 789. = लोहाभिकार

BHARATA zu AK. 2, 8, 2, 62 nach ÇKDR.

लोहाभिकार m. = नीराजना AK. 2, 8, 2, 62.

लोहायस n. irgend ein mit Kupfer versetztes Metall (nach den Comm. *Kupfer*) ÇAT. BR. 5, 4, 1. नैतद्यो न किरपयं यल्लोहायसम् 2. KĀTJ. ÇA. 15, 5, 22. कृष्णायस, लोहायस TBA. 3, 12, 5, 5. — Vgl. लोहायस.

लोहागल n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 60, b, 14. 61, b, 5. 14.

लोहि n. eine Art *Borax* (श्वेतद्रवण) ÇKDR. nach einer Hdschr. des RĀGĀN.

लोहिका (von लोह) f. ein eiserner Topf TRIK. 2, 9, 8. HĀR. 202.

लोहित् (von लोहित), °तति roth werden, sich röthen VOP. 21, 9.

लौकिक (= älterem रौकित) UNĀDIS. 3, 94. 1) adj. f. लोकिता (SUÇR. 1, 135, 1) und लौकिनी VOP. 4, 27. a) röthlich, roth AK. 1, 1, 4, 24. TRIK. 3, 3, 180. H. 1395. an. 3, 290. fg. (wo wohl वर्णभेदे st. बलभेदे zu lesen ist, welches WILSON durch a form of array wiedergiebt). MED. I. 148.

HALĀJ. 4, 48. VIÇVA bei UĠGVAL. AV. 6, 127, 1. 14, 2, 48. 15, 1, 7. 8. निर्वास TS. 2, 3, 4, 4. लौकिनी AV. 7, 74, 1. 10, 2, 11. लच् 13, 3, 21. तन् 54. मृत्ति-